
вітер вирве книгу з рук
стане книга не моєю
і покотиться стернею
між наляканих пилюк

листя липа шелестить
терен шелестить голками
тільки сторінки віками
шелестять коротку мить

вітер вирве із руки
в амнезії неповторні...
...лиш виймаєш букви чорні
з пальців наче колючки

життя тарабанить як банка консервна
і зірка у небі як зірка фанерна
автобус такий фіолетовий наче
снігами чорт з нами чи їде чи скаче

котіві прив'язана до хвоста
над пам'ятником а не та
у січні чи лютому ніч
чи просто спливає з облич

життя тарабанить нас кілька слухняних
усіх хто не згодився їхати п'яних
намацуєм брайля у вуха торочимо біблію пізно вчимо
чи білим і чорним як крильми сорочими

без смислу без музики без
під тином посеред небес
б'ємося в темне тамо

ах що за історія дивна історія мов на снігу виноград
це ґлорія (рештки! недобитки!)

ґлорія

грає прощальний парад
з калік із побитих життям наче віспою лиць і облізлих пальто
життя тарабанить і зірка невиспана

в темному небі як хто?